

In het vizier: Ditmaal: de HAHO/HALO para van het KCT. Dynamisch en grensverleggend!

Maar eerst de geschiedenis van de HAHO (High Altitude High Opening) & HALO (High Altitude Low Opening) opleiding van het KCT. In 1988 gingen twee instructeurs, smi Oskam en sgt1 Roijackers, naar Denemarken om een opleiding te volgen in het uitvoeren van HAHO/HALO sprongen. Een techniek waarbij van grote hoogte met gebruik van valscheren in vijandelijk gebied geïnfiltreerd wordt. In 1995 wordt het "Plan-concept HAHO/HALO uitrusting" goedgekeurd en komt er formeel toestemming om deze infiltratie techniek te ontwikkelen. Het materiaal stroomt in 1997 in. Een andere zienswijze ten aanzien van een operationele inzet per parachute resulteert in een omslag van de AO methode naar de Vrije Val methode met bestuurbaar valscheren. Deze periode is kenmerkend geweest voor het ontwikkelen van de eigen HAHO/HALO opleiding. Momenteel beschikt het KCT over minimaal twee inzetbare HAHO/HALO ploegen per compagnie.

HAHO (High Altitude High Opening): springen én openen op grote hoogte om naar een ver gelegen doel te zweven. Afhankelijk van windkracht en -richting kan op deze manier 50 à 70 km boven vijandelijk terrein worden afgelegd. Meest gebruikte methode is die van de 'verticale trein' (stack-spong), waarbij met 4 à 6 commando's vanaf 4 km hoogte wordt gesprongen.

HALO (High Altitude Low Opening): op grote hoogte – tot maximaal 32.000 voet (± 10 km) – springen ('exit') en zo laat mogelijk, d.w.z. op lage hoogte (tot zelfs 2.500 voet), openen. Het doel is zo laat mogelijk door de vijand te worden opgemerkt. Afhankelijk van de dreiging kan op deze manier bij nacht ± 30 km worden afgelegd. De restafstand van de infiltratie moet te voet worden afgelegd.

Deze snelle en relatief veilige inzetmethode begint met een vrije val, gevolgd door de opening van een valscheren (ram-air parachute of 'matras') op hoge cq. lage hoogte. De parachute is min of meer bestuurbaar. Met deze inzetmethode kunnen grote afstanden worden afgelegd, die theoretisch kunnen oplopen tot + 120 km. Feitelijk zijn de enige beperkingen:

- hoeveelheid mee te nemen uitrusting
- weersomstandigheden, met name luchtstroom (jet-stream), turbulentie, windkracht (Beaufort) en windrichting (windroos)

Door de draagkracht van de parachute en de luchtstroom (jet-stream) volledig uit te buiten kan, afhankelijk van de afspringhoogte, de omstandigheden en de morfologie van het terrein, een afstand van 50 à 70 km worden overbrugd:

HAHO en HALO sprongen worden uitgeoefend met de nodige aanvullende uitrusting en instrumenten, zoals:

- Helm
- Hoogtemeter (altimeter)
- Kompas / GPS
- Persoonlijk wapen
- Thermo handschoenen
- Volle bepakking
- Zuurstofmasker (boven 4.000 meter)

Op de foto een commando van de HAHO/HALO-ploeg in vol ornaat, d.w.z. met helm, thermohandschoenen, zuurstofmasker, volle bekapping en persoonlijk wapen. Foto september 2007

Om een commando op het niveau van HAHO/HALO te krijgen, is veel tijd nodig. De opleiding begint al in de VCO (Voortgezette Commando Opleiding). Hier volgt hij de Basis Opleiding Vrije Val (BOVV), die bedoeld is om de commando extra mentale armslag mee te geven wanneer hij in fysiek moeilijke en bedreigende situaties terecht komt bij de uitvoering van zijn stressvolle opdrachten. Naast het grensverleggende aspect gaat van de BOVV een wervende kracht uit, waardoor het KCT kan beschikken over enthousiast personeel! De BOVV is een basis para-opleiding die bestaat uit een grondopleiding van één week, waarbij gebruik wordt gemaakt van de windtunnel om de vrije val zo veel mogelijk te simuleren. Om de aangeleerde technieken uiteindelijk in de praktijk te brengen volgt een springperiode van twee weken waarin hij 20 sprongen van 12.000 voet moet uitvoeren voor het C-brevet. Van deze sprongen zijn er vijf met uitrusting en twee bij nacht. De commandant van de operationele compagnie wijst de commando's aan die de HAHO/HALO (D- brevet) opleiding gaat volgen. Voordat zij die gaan volgen moeten ze algemene springervaring opdoen. Het eerste deel van de HAHO/HALO opleiding is een twee weekse springperiode, waarbij de individuele vaardigheden van de parachutist worden uitgebreid en de puntjes op de i worden gezet. In deze periode worden normale vrije val vaardigheden beoefend, maar er worden ook sprongen gemaakt met uitrusting en bij nacht. Een eerste aanzet om het zogenoemde "stack-sprongen" te beoefenen, waarbij het valscherp op 12.000 voet wordt geopend met als doel een zo groot mogelijke afstand in ploegverband te overbruggen, is eveneens een van de onderdelen. Er wordt naar gestreefd om zo spoedig mogelijk na HAHO 1 de opleiding voort te zetten met HAHO 2. Die begint met een grondopleiding van een week. Hierin wordt theorie behandeld die te maken heeft met het uitvoeren van sprongen op zeer grote hoogte (maximaal 30.000 voet), met gebruik van zuurstofuitrusting. Een wezenlijk onderdeel is de Hoogte Indoctrinatie Cursus, verzorgd door het Aero Medisch Instituut in samenwerking met de tot "oxygenmaster" opgeleide para-instructeurs van het Korps. Hier wordt de para in een zogenaamd caisson onder gelijkwaardige omstandigheden gebracht die zich voordoen op 30.000 voet. Hierna vindt het praktische deel plaats: twee weken in Frankrijk en één week in Denemarken. In de eerste twee weken worden alle procedures in ploegverband getraind en beoefend tot een hoogte van 18.000 voet. De laatste week, het klapstuk van de opleiding, worden dezelfde sprongen uitgevoerd tot een hoogte van 30.000 voet, zowel bij dag als bij nacht. Zowel de HAHO als de HALO worden als een zeer reële inzetoptie beschouwd en krijgen evenveel aandacht. Een operationele inzet middels de HAHO/HALO methode heeft duidelijk potenties om door het KCT daadwerkelijk uitgevoerd te worden. Het biedt de mogelijkheid om in alle denkbare scenario's en op een snelle en relatief veilige methode, in het operatiegebied te infiltreren. Grote afstanden, die theoretisch kunnen oplopen tot +120 km, worden daarbij op een voor radar onzichtbare wijze overbrugd. Beperkingen zijn hoofdzakelijk de weersomstandigheden. Zo is de inzet altijd afhankelijk van de wind kracht en -richting. Er zijn een aantal tijdelijke beperkingen, zoals het maximaal mee te nemen gewicht. Hiervoor worden door de

Para Instructie Groep proefnemingen gedaan met het "Bundle" systeem, dat normaal gebruikt wordt voor het zogenoemde "Tandemspringen". Nu wordt geen passagier meegenomen, maar een collie waarbij het maximaal toelaatbare "exit gewicht" oploopt tot 260 kg !! Daarnaast zijn er eveneens proefnemingen met onbemand valscherms met last, die 6f volledig autonoom op GPS naar zijn doel vliegt, 6f gestuurd wordt door een ploeg in de lucht of vanaf de grond.

Het HAHO/HALO-brevet **D** is voorbehouden aan leden van de Instructiegroep Para en de leden van de ploegen van het Korps die gespecialiseerd zijn in deze inzetmethode. Per compagnie zijn slechts één en maximaal twee ploeg gespecialiseerd op de inzet per valscherms middels de HAHO/HALO-methode. Er wordt onder andere gesprongen in Lapalisse (Frankrijk), Vadum (Denemarken) en Arizona (Verenigde Staten).

Welke HAHO/ HALO para wings komen we, naast het Nederlandse D brevet zoal nog meer tegen op de kazerne in Roosendaal:

De Deense HAHO & HALO para wings

De Amerikaanse HAHO HALO para wing

De Franse HAHO HALO para wing